

alder allerede indgået ægteskab, opnået betydelige indtægter o. s. v., samtidig med at de vil have vanskeligere ved at finde sig tilrette og tilpasse sig det militære milieu, end de har i en yngre alder. Spørgsmålet er her i landet blevet undersøgt af en række forskellige sagkyndige kommissioner, f. eks. ungdomskommissionen, kommissionen til undersøgelse af uddannelses-tidens rationelle udnyttelse og den militærpsykologiske kommission, der alle i deres afgivne betænkninger har peget på det ønskelige i, at indkaldelsen — i lighed med hvad der er tilfældet i de fleste fremmede lande — sker i en yngre alder end nu.

Det må under hensyn hertil forventes, at der ved forslaget til en ny værnepligtslov vil blive søgt tilvejebragt hjemmel til en nedsættelse af alderen for sessionsbehandling og indkaldelse i forhold til den i henhold til den nuværende værnepligtslov gældende. Da imidlertid en ny værnepligtslov ikke kan påregnes at foreligge inden sessionen i 1952, der begynder allerede omkring 1. februar, har man foreslået, at der allerede nu i forbindelse med forlængelsen af den midlertidige lov tilvejebringes den nødvendige hjemmel til ved denne session at kunne påbegynde den nævnte successive nedsættelse af værnepligtsalderen.“

Lovforslaget blev under sagens behandling på rigsdagen støttet af de tre største partier, men ikke af de tre øvrige, der gik imod det, herunder også det radikale venstre, der havde stemt for loven af 11. december 1950.

I landstinget henvistes lovforslaget til et udvalg, der — efter at have modtaget en række oplysninger fra indenrigs- og boligministeren — indstillede det til vedtagelse i uændret form, bortset fra det radikale udvalgsmedlem, der i betænkningen anfører, at han ikke kan medvirke ved gennemførelsen af lovforslaget, da det efter hans opfattelse „ikke vil være nødvendigt at udskrive et større antal værnepligtige, end der svarer til een årgang“.

Lovforslaget vedtoges i landstinget med 45 stemmer mod 8, i folketinget med 92 stemmer mod 29.

62. Lov om forlængelse af gyldigheden af midlertidig lov nr. 307 af 29. juni 1945 om tillæg til indkvarteringslovgivningen. (Indenrigs- og boligminister *Aksel Møller*). [A. sp. 3515. — C. sp. 147 og 233].

Fremsat i *landstinget* $5/_{12}$ (L. sp. 200). 1. beh. $7/_{12}$ (L. sp. 272, jfr. 261). Partiernes ordførere: Henry Hansen, Stegger Nielsen, Malchau, P. N. Petersen (Røjle), Chr. Nielsen og Steffensen. 2. beh. $11/_{12}$ (L. sp. 274). 3. beh. $11/_{12}$ (L. sp. 278).